

ओष्ठप्रकारैः वराकोयं किंकरिष्यति नभेतव्यमित्येवमोष्ठायोत्क्षेपणैर्नैवैर्द्राक् निमीलनोन्मीलनवद्विः वक्त्रैः मुखचलनैः सीतामाश्वासयामासुः ॥ ११ ॥ आत्महितं रावणात्म
नोहितां वृत्तेन सदाचारेण शौण्डीर्येण पतिशौर्येण च संजातगर्वः ॥ १२ ॥ अस्मिन्नगरे ते तव निःश्रेयसि अभ्युदयसंपादने स्थितोजनोनूनं न कश्चिदस्ति ॥ यस्माच्चामस्माद्विगर्हि
तात्कर्मणो न कोपि निवारयति ॥ १३ ॥ मनसाऽपि कः प्रार्थयेत्किंपुनर्वचसेतिमावः ॥ १४ ॥ यत्पापं मम शयनमारोहेत्यादिरूपं ॥ कगतोमोक्ष्यसे तत्साध्यसमूलनाशस्य
त्वया परिहारोशक्यइत्यर्थः ॥ १५ ॥ दृष्टोमातंगः शशश्च यदा वने देवात्सहितौ युयुत्सू भवतः तयोश्च शशोयथाऽतिक्षुद्रस्तथा रामेण संयुगे त्वं शशवत्क्षुद्रः रामो गजवदित्यर्थः ॥

ओष्ठप्रकारैरपरानेत्रैर्वक्त्रैस्तथापराः ॥ सीतामाश्वासयामासुस्तर्जितान्तेनरक्षसा ॥ ११ ॥ ताभिराश्वासितासीतारावणंरक्षसाधिपं ॥
उवाचात्महितं वाक्यं वृत्तशौण्डीर्यगर्वितम् ॥ १२ ॥ नूनं न ते जनः कश्चिदस्मिन्निश्रेयसि स्थितः ॥ निवारयति यो न त्वां कर्मणोस्माद्विग
र्हितात् ॥ १३ ॥ मां हि धर्मात्मनः पत्नीं शचीमिव शचीपते ॥ त्वदन्यस्त्रिषु लोकेषु प्रार्थयेन्मनसापि कः ॥ १४ ॥ राक्षसाधमरामस्य भा
र्याममिते तेजसः ॥ उक्तवानसि यत्पापं कगतस्तस्य मोक्ष्यसे ॥ १५ ॥ यथा ह तश्च मातंगः शशश्च सहितौ वने ॥ तथा हिरदवद्रामस्त्वं नी
चशशवत्स्मृतः ॥ १६ ॥ स त्वमिक्षत्राकुनाथं वै क्षिपन्निहनलज्जसे ॥ चक्षुषो विषये तस्य न यावदुपगच्छसि ॥ १७ ॥ इमे ते नयने क्रूरे वि
कृते कृष्णपिंगले ॥ क्षितौ न पतिते कस्मान्मामनार्यं निरीक्षतः ॥ १८ ॥ तस्य धर्मात्मनः पत्नीं रघुपादशरथस्य च ॥ कथं व्याहरतो मां तेन
जिह्वापापशौर्यति ॥ १९ ॥ असंदेशात्तुरामस्य तपसश्चानुपालनात् ॥ न त्वां कुर्मिदशग्रीवभस्मभस्मार्हतेजसा ॥ २० ॥

॥ १६ ॥ सत्वं रामात्

अतिक्षुद्रः क्षिपन् निदन् इह तदसन्निधौ यावन्नोपगच्छसि तावदिह निदन्नलज्जसे इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ननु न पतितेन शौर्यतीत्युक्तिर्यदि पाति व्रत्यमूला त
र्हि तथा निग्रहं कस्मान्न करोषीत्यत्राह ॥ असंदेशादिति ॥ शापविषये रामाज्ञाभावात् ॥ शापसामर्थ्येपि तपोनुपालनाद्धेतोरपि भस्मार्हेण भस्मजनकत्वशक्तिमता तेज
सा स्वीयपातिव्रत्यतेजसा न भस्म कुर्मि करोमि ॥ २० ॥